

می‌افتیم؛ دریاچه‌ای که سپیدی نابش از دوردست‌ها پیداست. دریاچه نمک، شوره‌زاری وسیع و مثلث شکل است که رأسش در شمال و قاعده ۶۵ کیلومتری‌اش در جنوب است؛ زمینی سپیدپوش که با رسوبات نمک فرش شده؛ رسوباتی که بر اثر انباشته شدن سیلاب‌ها و آب‌های سطحی در طول قرن‌ها پدید آمده است. عمق نمک دریاچه بین ۵ تا ۵۰ متر است که این نمک‌ها توسط لایه‌های خاک رس از هم جدا شده‌اند.

جالب اینجاست این دریاچه بر حجم وسیعی از آب‌های زیرزمینی شور شناور است. با هر بارش و تخییر آب در این دریاچه، نمک‌های موجود در آن، کربندی‌های زیبایی به شکل پلی گن تشکیل می‌دهند و منظره‌ای خارق‌العاده و رؤیایی پدید می‌آورند.

با اینکه رودهایی چون رود کرج، جاجرود، حبله‌رود و قره‌سو، از شمال و غرب به دریاچه وارد می‌شوند، دریاچه بیشتر ماه‌های سال خشک است و گاه با بارش باران در فصول باران‌زا ارتفاع آب تا ۲ سانتیمتر بالا می‌آید اما در اندک زمانی تبخیر می‌شود. نمک دریاچه نیز مصارف صنعتی دارد و یکی از منابع غنی تأمین‌کننده منیزیم است. در قسمت شمال شرقی دریاچه کوه که ارتفاعی به چشم می‌خورد که توسط قشر سفید نمک احاطه شده؛ این کوه «جزیره سرگردانی» نام دارد؛ جایی متشکل از سنگ‌های متخلخل آتشفشانی که هیچ‌گونه گیاهی در آن به عمل نمی‌آید. وقتی از این فاصله دور به آن نظر می‌افکنیم دو انتهای جزیره در افق محو شده و منظره‌ای چون کشتی سرگردان در دریای بیکران کویر پدید می‌آید. محو شدن دو انتها به دلیل پدیده سراب و انعکاس نور در نتیجه خطای دید رخ می‌دهد. عده‌ای معتقدند جزیره چون کشتی شناور، در حال حرکت است. زمین‌های اطراف جزیره باتلاقی هستند و حرکت به سمت آن‌ها باید با تدابیر امنیتی شدید همراه باشد.

خورشید کم‌کم در انتهای افق محو می‌شود و شب می‌رود تا چادر سیاهش را بر این سپیدی بیکران پهن کند. ما نیز باید هرچه زودتر از این فضای رؤیایی دل‌بکنیم و برویم تا ششی آرام و خاطره‌انگیز را زیر آسمان پرستاره کویر تجربه کنیم.

«چدستکن» (چاه دستکند) می‌رسیم؛ چاهی که آب شیرین آن از دل کویری خشک، خود شگفت‌انگیز و معجزه‌وار است. می‌گویند در لایه‌های زیرزمینی اینجا فیلترهای عظیم ماسه‌ای وجود دارد که شورابه‌های زیرزمینی را تصفیه کرده و آب نسبتاً گوارایی را با درصد نمک پایین تحویل می‌دهد. حضور شترهایی که از آبشخور چاه آب می‌نوشند به این چاه دستکند اصالت و هویتی کویری می‌بخشد و سوژه نابی است برای دوربین‌های کویرنوردان.

در ادامه مسیر پس از چاه دستکند به یک دوراهی می‌رسیم که مسیر شرقی به سمت «ریگ بلند» و مسیر شمال شرقی به دریاچه نمک منتهی می‌شود. راه شرقی را درپیش می‌گیریم تا به تپه ماسه‌ای ریگ بلند برسیم. این تپه‌های شنی (رمل) حدود ۱۲ کیلومتر با کاروانسرا فاصله دارند و مکان بسیار مناسبی برای رمل‌نوردی محسوب می‌شوند.

تجربه‌ای ناب در فرو رفتن و غلتیدن و سرخوردن و هیجان، لذت تماشای تلاش بچه‌ها برای بالا کشاندن و رساندن خود به اوج، با وجود فرو رفتن و زمین خوردن و سریدن‌های پیایی!

ارتفاع کویر مرنجاب از سطح آب‌های آزاد ۸۵۰ متر است و بیشتر قسمت‌های آن پوشیده از تپه‌های شنی و ریگزار است و پوشش گیاهی پراکنده‌ای شامل گیاهان شورپسند گز، تاق و بوته‌های قبیج دارد.

با دیدن بیابانی چنین خشک و وسیع شاید با خود بیندیشیم هر موجود زنده‌ای در آن محکوم به فناست اما حقیقت این است که این‌گونه نیست و انواع و اقسام موجودات زنده بر سر این سفره پربرکت کویر میهمان‌اند؛ از پرندگان چون تیهو و عقاب و شاهین بگیر تا خزندگانی چون مار و بزجه و آفتاب‌پرست و پستاندارانی چون گرگ و شغال و کفتار و روباه و چند قلاده پلنگ که روزی خود را از همین بیابان می‌خورند.

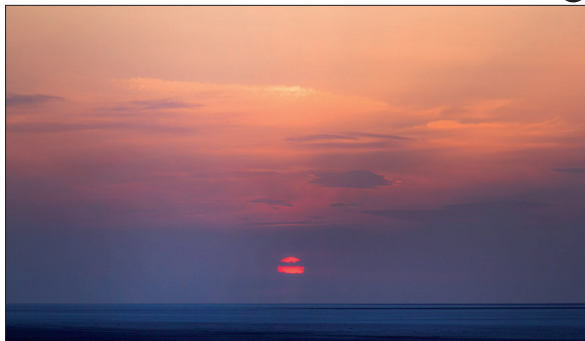

رمل‌نوردی که تمام می‌شود، برمی‌گردیم پایین و کفش‌ها، جوراب‌ها و لباس‌ها را از شن و ریگ می‌تکانیم و به سمت اصلی‌ترین مقصدمان «دریاچه نمک» راه

با دیدن بیابانی چنین خشک و وسیع شاید با خود بیندیشیم هر موجود زنده‌ای در آن محکوم به فناست اما حقیقت این است که این‌گونه نیست و انواع و اقسام موجودات زنده بر سر این سفره پربرکت کویر میهمان‌اند

عوارض مختلف زمین‌شناختی را می‌شود در مرنجاب دید

غروب در کویر، یکی از دیدنی‌ترین غروب‌هاست

